

Wandelen door Nederland, op zoek naar de Ministers van de Toekomst

We liepen op de tweede dag in Ede en Austerlitz en spraken ongeveer 14 mensen. In Austerlitz doen de bewoners heel veel zelf, het deed ons aan Reduzum en Garyp denken. 80 vrijwilligers zorgen voor de ouderen en kwetsbaren in het dorp. De Coronacrisis was een beetje voorbij gegaan aan het dorp leek het wel, behalve dat het Buurthuis dicht was en de kroeg die door de bewoners is overgenomen.

Ede

Regien en Anneke, Minister van Zwaaien naar elkaar en Minister van de rust zijn meer thuis omdat er minder werk is en zijn best bezorgd over hun baan. Wel fijn dat het rustiger is in de Kiosk, normaal staan er lange rijen. Het is wel onveiliger op de stations, er zijn meer verwarde mensen, ze moeten nu samen openen. Regien wandelt meer en het valt haar op dat mensen vriendelijker naar elkaar zijn en naar elkaar zwaaien en dat voelt goed. "Zometeen wordt het weer normaal en druk en dat is ook best jammer. We moeten allemaal natuurlijk wel geld verdienen maar waarom niet een beetje minder. Het is fijn dat we nu meer

tijd voor elkaar hebben"

Twee jongens in de trein: Minister van meer longboarden en Minister van geslaagd zonder examen: Het is fijn om meer te kunnen longboarden. "Omdat we een gemeenschappelijke vijand hebben voelen we dat we veel meer gelijk zijn. Mensen zijn minder egoïstisch en zorgen meer voor elkaar" Alles is ook schoner en ze gaan hun handen blijven wassen want daarmee bescherm je de ouderen.

Vidar, jonge filosoof, Minister van de grote balanceeract: hij houdt zich niet aan de regels. Er is te weinig aandacht voor de "stille crisis de eenzaamheid en het psychologisch effect van de crisis. Het gaat niet om de maatregelen maar om het grotere plaatje: "door de starre regels hebben we die stille ramp eigenlijk zelf gecreëerd." De Coronacrisis vraagt weer aandacht voor zingeving maar door de regeltjes komt dat niet goed tot zijn recht.

Marianne, spil in het web in Austerlitz: 'Minister van het dorp': is het aanspreekpunt voor het dorp, iedereen kan haar bellen als er iets is, als zij eenzaam zijn, vervoert moeten worden, hulp nodig hebben bij verhuizing. Ze bestiert de meer van 80 vrijwilligers in het dorp. Er zijn zoveel mensen die van betekenis willen zijn in Austerlitz dan Marianne soms gewoon te weinig klusjes heeft. Toen de Corona crisis net was uitgebroken had zij het nog drukker. De initiatieven bleven zich melden. Kinderen die tekeningen hadden gemaakt voor ouderen, mensen brachten bloemen voor zieken etc.

Adrie, dorpshuisbeheerder 't Trefpunt in Austerlitz Voor de Corona crisis uitbrak zat zijn buurthuis elke dag en avond vol met dorpsbewoners die tal van verenigingen hebben opgericht, bridgeclub, zangvereniging, gitaarschool. Alles en iedereen is welkom. Iedereen kent en groet elkaar. Nieuwe initiatiefnemers betalen klein beetje huur hun initiatief uit te kunnen proberen. Adrie is altijd flexibel, denkt mee en helpt iedereen die dat nodig heeft. Nu staat hij met koffie en taart buiten en praat met alle dorpsbewoners die lang wandelen of fietsen. Binnenkort gaat t buurthuis weer open en binnenkort verhuizen naar groot nieuw buurthuis

waar alle initiatieven uit Austerlitz gebundeld gaat worden. Allemaal door en voor de bewoners zelf georganiseerd

Jan, vz Austerlitz Zorgt, Minister van Zorg: De drijvende kracht achter meerdere bewoners initiatieven in Austerlitz. Bewoners namen de lokale kroeg over, bouwen hun eigen multifunctionele centrum en hebben 80 vrijwilligers. Ze doen het allemaal zelf en werken goed samen met de gemeente Zeist. Dit systeem werkt omdat het een kleine gemeenschap is en er een paar mensen op staan en initiatieven nemen.

Charles, oud voorzitter Austerlitz Samen, Minister van de zorg voor kwetsbaren: Austerlitz is eigenlijk een eiland in het bos, met een eiland mentaliteit. We zijn niet tegen de overheid maar geloven dat we het zelf kunnen, in samenwerking met de overheid waar nodig. Dat komt wel vaak neer op een paar mensen die dingen initiëren maar

dan doen er heel veel mensen mee en zorgen voor elkaar. Fijn als de jongere generaties ook meedoen.

Ed, blinde man, medewerker klantenservice (Zeist), Minister van het Luisteren:

Ed kan horen dat ik ongeveer op 2.5 m afstand van hem zit. Hij kan nu niet meer naar kantoor in A'dam en niet meer werken. De eerste weken was dat fijn maar inmiddels wil hij graag weer aan het werk. Binnenkort kan dat omdat hij een aangepaste computer krijgt thuis. Ook zijn schoonmaakster komt nu niet meer en heeft hij ontdekt dat hij ook zelf zijn huis kan schoonmaken. Dit wil hij blijven volhouden, ook als corona voorbij is. Het geeft hem meer binding met zijn directe

omgeving, voldoening en trots. Hij is ook een secretaresse cursus gaan doen om zijn mogelijkheden te vergroten. Hij houdt het meest van lezen, muziek luisteren en wandelen over landweggetjes door weilanden. Hij geniet dan van de geur en open sfeer. Ed kan heel erg goed luisteren. #ministersvandetoekomst